

δὲν ἄλλο εἶνε ἐπὶ τέλους παρὰ βίαια μέσα πρὸς διασκέδασις ἀνυποφόρου ἰδέας.

\* \* \*

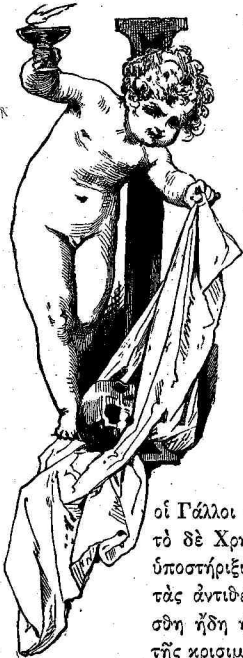
Ὁ βίος ἐνὸς ἐκάστου ἀτόμου, γενικῶς θεωρούμενος καὶ κατὰ τὰ κυριώτατα αὐτοῦ σημεῖα ἐξεταζόμενος, εἶνε πάντοτε τραγωδία, ἔχει ὅμως τὸν χαρακτῆρα κωμωδίας, ἐὰν ἐπισκοπήσωμεν αὐτὸν κατὰ τὰς λεπτομερείας. Διότι αἱ φροντίδες καὶ τὰ βράσινα τῆς ἡμέρας, οἱ ἀτελεύτητοι ἐρεθισμοὶ τῆς στιγμῆς, αἱ ἐπιθυμίαι καὶ οἱ φόβοι τῆς ἐβδομάδος, τὰ ἀτυχήματα ἐκάστης ὥρας, ἀπάντα κατορθώματα τῆς ἀσπλάγχου καὶ πονηρᾶς τύχης, εἶνε καθ' ὁλοκληρίαν κωμικὰ σκηναί. Οἱ οὐδέποτε ὅμως ἐκπληρούμενοι πόθοι, αἱ ματαιούμεναι προσπάθειαι, αἱ οἰκτραὶ πλάναι ὄλου τοῦ βίου, αἱ ἀσπλάγχως ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης καταπατούμεναι ἐλπίδες μετὰ τῶν

ἀδιαλείπτως ἐπιτεινομένων βασάνων καὶ τοῦ τελευταῖον ἐπερχομένου θανάτου ἀποτελοῦσιν ὁλόκληρον τραγωδίαν.

\* \* \*

Καὶ ἐν τούτοις, καθὼς τὸ σῶμα ἡμῶν ἤθελε διαρραγῆ, ἐὰν ἀφῆρεῖτο ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἀτμοσφαιρική πίεσις, οὕτω καὶ ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου, ἐὰν ἀπηλλάσσεται ἀπὸ τῆς πίεσεως τῆς ἀνάγκης, τῆς ἀθλιότητος, τῶν ἀτυχημάτων καὶ τῆς ματαιώσεως τῶν προσπαθειῶν του, ἤθελε πληρωθῆ οἰήσεως καὶ ἀγερωχίας, οὐχὶ μὲν ἴσως μέχρι διαρρήξεως, ὅπως δήποτε ὅμως μέχρι τῆς μᾶλλον ἀχαλινώτου μορίας καὶ μανίας. — Ἐκαστος ἡμῶν ἔχει πάντοτε ἀνάγκην ποσοῦ τινος φροντίδων ἢ στερησεως, ὅπως καὶ τὸ πλοῖον ἔρματος, ἵνα βαίῃ εὐσταθῶς καὶ κατ' εὐθεῖαν.

## ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΣΠΕΡΙΑΣ.



σως παραξενευθῆς μανθάνουσα σήμερον, ὅτι εὐρισκόμεθα ἐν ταῖς παραμοναῖς σπουδαιότατων γεγονότων καὶ ὅτι ἡ ἀσιατικὴ ἕξις δὴ μετατρέψῃ ριζηδὸν τὴν μορφήν τοῦ κόσμου, συντροχούσα μετὰ πλείστον ἄλλων διαφορῶν καὶ ἐπεισοδίων. Ἡ ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν τῶν Ρώσων πρόοδος γίνεται ἐν καταλληλοτάτῃ στιγμῇ, ὅτε δηλ. ἡ Ἄγγλια εἶχεν ἀνάγκην ἀπερισπάστου διὰ τὴν Αἴγυπτον ἐργασίας, ἡ δὲ ἀντίζηλος Γαλλία φαίνεται ἐξαντληθεῖσα εἰς ὑπομονὴν καὶ ἀγῶνα ἐν Κίνα κατακτητικὰ δοκίμια, ἐπιφαρισθέντα μάλα ἀπορροχῆτις προχθὲς δι' ἧττις ὁπωσοῦν σημαντικῆς καὶ εἰρήνης σχεδὸν ταπεινωτικῆς. Ἐπὶ τούτοις εἶνε ἱκανῶς ἄπορον, ὅτι ὁ ἀπὸ τινος ἐβδομηκοντούτης Ἀρχικαγκελάριος οὐδεμίαν δεικνύει μεσιτικὴν ἐν ταῖς προκειμέναις περιστάσεσιν ὄρεξιν, εἶνε δὲ φοβερὸν τὸ ἀκούσθαι ὅτι ἀσυνήθη δραστηριότητα ἀναπτύσσουσιν

οἱ Γάλλοι παρὰ τὰ σύνορα τῆς Ἀλασκίας καὶ Λωραίνης, τὸ δὲ Χρηματιστήριον τοῦ Βερολίνου, ὅπου ἐδοκιμάσθη ἡ ὑποστήριξις τῶν ρωσικῶν χρεωγράφων, ὑπεχώρησεν εἰς τὰς ἀντιθέτους διαθέσεις τοῦ ἐν Λονδίῳ, ἔνθα συνετελέσθη ἤδη ἡ ρωσικὴ χρεωκοπία. Πείθεσαι βέβαια νῦν περὶ τῆς κρισιμότητος τῶν καιρῶν, οὐς εὐχομαι εὐδιωτέρους μετ' οὐ πολὺ νὰ χαιρετίσωμεν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς εἰρήνης καὶ τῶν συμφῶν, οἵτινες μετ' ἑσέως νῦν ἀναδέλλουσιν.

Ἰπάρχουσι πατέρες μὴ ἀγαπῶντες τὰ τέκνα των, ἀλλ' οὐδεὶς πάππος μὴ λατρεύων τὸν ἐγγόνον του· ἡ τρυφερά αὐτῆ ρῆσις τοῦ ἀθανάτου Συγγραφέως τῶν Ἀθλίων καὶ φιλοστόργου πάππου δύο ἐγγονῶν εἰς τὰ ἀφελέστερα ἡμῶν ἦθη ζωρότερον χρωματίζεται, ὁ δὲ ἀσμενίζων εἰς τὴν γραφικὴν ἀναπαραγωγὴν τῶν καθ' ἡμᾶς ἡθῶν Ἑλληὺ ζωγράφος Ἰακωβίδης καὶ ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ παιδιᾷ ἀπετύπωσε τὴν πρωτότυπον χάριν τῆς ἑλληνικῆς ἰδιοφυΐας. Ἀπὸ τῶν πρώτων τῆς Κλειῶς σελίδων συνεστήθη, φιλιτάτη μου, πρὸς τὸν ὁμογενῆ καλλιτέχνην τοῦ Μονάχου, βλέπεις δὲ ὅτι τηρεῖται παλαιὰ τις ὑπόσχασίς μου, καθ' ἣν σὺν τῷ χρόνῳ δὴ ἐξοικειωθῆς πρὸς ἀπάντα τὰ πρωτότυπα προϊόντα τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς τέχνης. Ὅτι δὲ πρὸ παντὸς ἄλλου μετ' εὐνοήτου χαρᾶς σοὶ ἀναγγέλλω σήμερον, εἶνε ἡ ἀνάθεσις τῆς καλλιτεχνικῆς τῶν λαμπρῶν τῆς Κλειῶς εἰκόνας ἐρμηνεύεις εἰς ποιητικώτατον κάλαμον τῆς παρ' ἡμῖν δημοσιογραφίας. Δὲν θ' ἀδημονῆς πλέον βλέπουσα συντριβόμενα εἰς χεῖράς μου ἔξοχα καλλιτεχνήματα, ἀλλὰ δὲ συναρπάξεσαι ἐκ τῆς ἀναγωγῆς γραμμῶν, τὰς ὁποίας ἐμπνεύουσιν αὐτὰ τὰς εἰς ζωγραφικωτάτην γραφίδα. Αἱ συγκινητικαὶ τῆς *Ἥροῦς* καὶ τοῦ *Λεάνδρου* τύχαι ὑπόκεινται σήμερον ὡς δεῖγμα τῆς καινοτομίας ταύτης, ἐνῶς αἱ ἀπὸ τῆς ἐξόχου τοῦ Μποδεναίου εἰκόνας ἐντυπώσεως δὲν ἐξηλείφθησαν ἐτι ἀπὸ τῆς φαντασίας σου.

Κατὰ τοῦτο τοῦλάχιστον νὰ μὴ ὑπερτερῆσωσιν ἡμᾶς οἱ ξένοι, ὡς οἰκειοποιούντα φιλολογικὰ προϊόντα, ἅτινα θνησιγενῆ παραδίδομεν ἡμεῖς εἰς τὴν λήθην, αὐτοὶ δὲ μεταφράζοντες ἐξαντιλοῦσιν ἐκ μυριάδων ἀντιτύπων ἐκδόσεις. Ἰπὸ δεινοῦ ξένου κριτικοῦ ἐγράφη ἐμβριθῆς ἄμα καὶ ἐπαγωγὸς

σύγκρισις τῆς ἑλληνικῆς τοῦ κ. Κλέωνος *Ραγκαβῆ Θεοδώρου* πρὸς τὴν γαλικὴν τοῦ Σαρδοῦ, καὶ ἂν ἐν σπουδαίᾳ Τεργεσιαίᾳ Συναδέλφῳ δὲν κατεχωρίζετο σεμνὴ τις καὶ παραινετικὴ τοῦ δραματικοῦ ἐκείνου ἔργου ἐπίκρισις, πιθανῶς ὁ ἐπιτάφιός τῆς *Θεοδώρας* παρ' ἡμῖν ἦθελε συνοψισθῆ εἰς διστιχον . . . βιβλιοπωλικὴν γνωστοποίησιν. Τῆς γερμανικῆς τοῦ ἑλληνικοῦ δράματος βιβλιοκρισίας, ἐν ἀντιπαραθέσει πρὸς τὸ τοῦ Σαρδοῦ, γλαφυρὰν μετάφρασιν δημοσιεύει σήμερον ἡ *Κλειῶ* ἀσμένως, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ εὐγενεῖ λογίῳ, τῷ εὐμενῶς συγκατατεθέντι ν' ἀποστείλῃ αὐτὴν ἐγκαίρως. Ἐγὼ περὶ τοῦ ζητήματος δὴ ἐπανάλω μετὰ δεκαπενθημεριαν ἔχουσα καὶ περὶ ἄλλων τινῶν ἑλληνικῶν ἐκδόσεων νὰ σημειώσω βραχέα τινα, οἷονεὶ προστιθέσα ἐπιλογον εἰς τὴν περὶ *δύο Θεοδώρων* κρίσιν, καὶ πρὸ πάντων νὸ σοὶ ἀποδείξω ὅτι ἐκτιμῶσιν οἱ ξένοι πλέον ἡμῶν τὰ οἰαδήποτε ἐπὶ τέλους προϊόντα τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς φιλολογίας.

„Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμι ἄξιός κληθῆναι υἱός σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου“ „ὁ δὲ πατὴρ δραμῶν ἐπέπεσον ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφύλησεν αὐτόν“. Οὐδεμίαν ἐρμηνεύει εἶνε ἐπιδεικτικὰ τὰ ὑψηλὰ ταῦτα ῥήματα τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου, διότι ἐν τῇ περὶ *Ἀσώτου* παραβολῆς συνοψίζεται τὸ πνεῦμα τῆς ὠραίας ἡμῶν θρησκείας, ἧτις πληροῦ ἔλην τὴν καρδίαν ἡμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, καθ' ἃς προερχόμεθα εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς παραμυθίαν καὶ ἀμοιβὴν τῶν πόνων ἡμῶν ἐξαιτούμενοι, ἐνῶς ὁ ἦτρον θαρραλέως καὶ εὐπροσώπως χωρῶν δὲν λησμονεῖ τὴν πλήρη χριστιανικῆς ἀνεξικακίας ἐπωθὴν τῆς παραβολῆς „νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὐρέθη“.

Μαντεύεις τὴν συγκίνησίν μου, ἀναγνοῦσης τὰς λεπτομερεῖς περιγραφὰς σου περὶ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὅς ἐτελέσθησαν αὐτὰ παρ' ὑμῖν. Ἐν τούτοις οὐδ' ἡμεῖς ὑστερήσαμεν κατὰ ταῦτα ὅσον νομίζεις, κατ' ἰδιαιτέρας μου δ' ἐξ Ὀδησοῦ καὶ ἄλλων ἀνὰ τὴν Εὐρώπην ἑλληνικῶν παροικιῶν πληροφορίας ἢ ἀπὸ τινος πρὸς ὅσον οἷόν τε ἑλληνοπρεπέστερον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πανηγυρισμῶν καταβαλλομένη φιλοτιμία εὖρε πανταχοῦ ἐκδυμοτάτας διαθέσεις. Ὁ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας ἐνδουσιώδης φίλος Βουτσινᾶς καὶ ἑλληὺ ἐν Ὀδησοῦ Πιρόξενος, καὶ ὁ σεμνότατος πρωθιερεὺς κύριος Ἄγγελος Πεφάνης προΐσταντο κατὰ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἑορτὴν ἐν τῇ αὐτῇ ὁμογενεῖ παροικίᾳ, ἐνταῦθα δὲ, ἐνθεν εὐδοκῶνται αἱ πάντοτε ὑπὸ νοσταλγούσης καρδίας ὑπαγορευόμενα αὐτὰ ἐπιστολαί, πολλοὶ ἐκ τῶν σπουδαζόντων Ἑλλήνων, ἐκ τε τῆς ἐλευθέρας καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ὁρμωμένων, ἐν ἐξοχικῷ συμποσίῳ ἐνδουσιωδῶς προέπιον ὑπὲρ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν κοινῶν πόθων μας καὶ ἐν συγκινήσει ἐμνήσθησαν καὶ ἠλόγησαν τοὺς ἐθνικοὺς μάρτυρας. Τῶν αἰσθημάτων δὲ τούτων μετόχους ἐδεώθησαν, τοὺς τε θρησκευτικῶς καὶ πολιτικῶς τοῦ ἔθνους προϊσταμένους ὅς καὶ τὸν γεραρὸν τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνους Συγγραφέα Κ. Παπαρηγόπουλον, πρὸς οὐς καὶ διεβίβασαν τηλεγραφικῶς τὴν εὐχὴν ταύτην.

Ἴσως ἐνδυμηθῆσαι ἀκόμη ὅτι ἐν Βελγίῳ ἀπὸ τριῶν περίπου ἐτῶν εἶνε ἐπιτετραμμένον εἰς τὰς γυναῖκας νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ Πανεπιστήμια. Τὸ μέχρι τοῦδε ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ἐλευθερίας ὑπῆρξε λίαν εὐνοϊκόν, διότι κατὰ τινα ἐσχάτως δημοσιευθεῖσαν ἐπίσημον ἐκθεσιν οὐδεμία ἐκ τούτου ἐγεννήθη ἀφορμὴ παραπόνων, οἱ ἄρρενες δ' ἀφοραταὶ πάντοτε προσεπάθησαν νὰ ἐπιδεικνύωσι ταῖς συναδέλφοις αὐτῶν τὸ προσήκον σέβας. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Αὐτίχης σπουδάζουσι 19 πε-

ρίπου δεσποινίδες, ἀσχολούμεναι κυρίως περι τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν φαρμακευτικὴν. Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς πόλεως Gent ἀριθμεῖ πέντε θήλειαι φοιτήτριαι, ὧν οἱ μὲν δύο, τὴν φαρμακευτικὴν, οἱ δ' ἄλλοι τρεῖς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας σπουδάζουσι, εἰς δ' αὐτῶν εὐδοκιμώτατα ὑπέστη τὰς ἐξετάσεις. Καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Βρυξελλῶν σπουδάζουσι δεσποινίδες, ὧν τινες ὑπέστησαν τὰς ἱατρικὰς καὶ φιλοσοφικὰς ἐξετάσεις μετὰ τὸν βαθμὸν „ἄριστα“.

Ὁ ἐν Νικαίᾳ διατρίβων γάλλος συγγραφεὺς Ἀλφόνσος Κάρρ, οὗ τὰ ἀνδοκομεία ἴσως ἦνε διασημώτερα τῶν φιλογικῶν προϊόντων του, ἔμαθεν ἐσχάτως ὅτι ἐν Παρισίοις καὶ ἀλλαχοῦ ἐπωλοῦντο ἀνθοδέσμαι ὑπὸ τὸ ὄνομά του, μὴ προσερχόμεναι ὅμως ἐκ τῶν κήπων του. Διὸ τὴν ἐμποδίσθη λοιπὸν τὴν κατάχρησιν ταύτην ἀπεφάσισεν εἰς ἐκάστην τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐξαποστελλομένων ἀνθοδεσμῶν νὰ προσαρτῇ ταινίαν ἐξ ἀτλαζίου, ἐφ' ἧς γράφει πάντοτε χρυσοῖς ἢ ἐρυθροῖς γραμμῶσιν ἰδιὸν τι εὐφυὲς γνωμικόν, εἰς δ' εἶνε βέβαιος ὅτι οὐδένα θὰ εὗρη μμητην. Ἐκ τῶν γνωμικῶν τούτων, φιλάτῃ, ἔτυχε ν' ἀναγνώσω, ἀγνωσῶ πού, τινα, ἅπερ καὶ Σοι παραθέτω ἐνταῦθα. — „Ὅσάκις ἀκούω τοὺς ἀνδρας ἀναμεταξύ των χλευάζοντας τὰς γυναῖκας καὶ τὸν ἔρωτα, ἐνδυμῶμαι τοὺς ὑπέρτατας ἐκείνους, οἵτινες ἐν τῷ προδολάμῳ λέγουσι τὰ ἐξ ἀμάξης κατὰ τῶν κυρίων των, τρέμουσιν ὅμως μὴ ἀκουσθῶσι καὶ ἐκδιωχθῶσι.“

— „Ὅλοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἔχωσιν ἕνα φίλον, ἀλλ' οὐδεὶς προσπαθεῖ νὰ καταστή τοιοῦτος.“

— „Μετὰ μακροὺς καὶ αἰματηροὺς ἀγῶνας οἱ ἄνθρωποι τῶν ἡμερῶν μας ἀπέκτησαν μίαν μόνον ἰσότητα, τὴν ἰσότητα ἐν ταῖς ἀνάγκαις καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.“

— „Ὅσον ἀφορᾷ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν ἔρωτα οἱ ἄνδρες εἶνε λίαν ἀδύνατοι, πρὸ πάντων δ' ἐκεῖνοι, οἵτινες εἶνε λίαν δυνατοί.“

— „Ἰσχυροὶ δύο εἶδη παθῶν, ἐκεῖνα ἃ ἔχομεν, καὶ ἐκεῖνα ἃ ἔχουσιν ἡμεῖς . . . ἐνίστε δύνανται τὰ πρῶτα νὰ ὑπερνικηθῶσι.“

— „Γνωρίζω ἀνθρώπους θεωροῦντας ἑαυτοὺς σπουδαίους καὶ νόμους, διότι αἱ μωρίαὶ των προκαλοῦσι τὸν γέλωτα τῶν ἄλλων.“

— „Καὶ ὅσάκις ἀκόμη ἡμεῖς θέλομεν νὰ θεωρῶμεν τὸν ἔρωτα ὡς ἀπλήν μόνον διασκέδασιν, ἔχομεν τὴν ἀπαίτησιν, ὅπως τὸ ἄλλο μέρος θεωρῇ αὐτὸν μόνον καὶ κύριον μέλημα τοῦ βίου του.“

— „Ὅλιγοὶ εἶνε ἐκεῖνοι οἱ πλούσιοι, οἵτινες θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἦνε πτωχοί.“

— „Ἀνέχομεν εἰς γενεὰν ἐξαφανιζομένην, διότι τὰ παιδιά μας εἶνε φρονιμώτερα ἡμῶν καὶ πρὸ πάντων πρεσβύτερα.“

— „Τὸ ἀντίθετον τῆς ἀκολασίας δὲν εἶνε ἡ σεμνοφυΐα, οὐδ' ἡ ἀστηρότης τῶν ῥόδων, ἀλλ' ὁ ἔρωτας“ . . .

Πρὶν ἢ πάλιν, φιλάτῃ μου, ἐπιχειρήσω νὰ Σοι περιγράψω ἐν ὀλίγοις ὅτι ἐγένετο κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαπενθήμερον ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ Συρμού, θὰ συνεχίσω τὸν λόγον περὶ τῶν συρμικῶν ἰδιοτροπιῶν τῶν ἀρχαίων Ἑλληνίδων, ὡς Σοι ὑπεσχέθη ἦδη, ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ Σὺ μετὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε προσοχῆς καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος θὰ ἐξακολουθῆς ν' ἀναγινώσκῃς τὰς ἀτέχνους μου ταύτας ἐκθέσεις. Ἀγνωσῶ, τῇ ἀληθείᾳ, νὰ Σοι εἶπω, κατὰ ποῖον τρόπον ὁ ἀρχαῖος ἐκεῖνος προηροδότειος ἱματισμός, περὶ οὗ Σοι ἔγραψα πρὸ δύο ἐβδομάδων, μετέπεσεν εἰς τὸν κατόπιον καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα κοινῶς ἐπικρατήσαντα. Ὁ τελευταῖος οὗτος διακρίνεται κυρίως ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου διὰ τοῦ λεγομένου κόλπου, ὅστις ἐσηματίζετο ὑπὲρ τὴν ζώνην, ἀνασυρομένης τῆς ποδῆρος ἐσθῆτος μικρὸν τι πρὸς τὰ ἄνω τῆς ζώνης καὶ ἀφινόμενης νὰ πίπτῃ πρὸς τὰ κάτω. Ἐν τούτοις ὅσον καὶ ἂν ἐκαινοτόμει ὁ ἱματισμὸς οὗτος, πάλιν ὅμως περιεῖχε καὶ αὐτὸς ἀρχαῖσμούς τινες, δι' ὧν διεκρίνετο ἀπὸ τοῦ κυρίως κλασσικοῦ ἱματισμοῦ. Συνίστατο δηλονότι οὐχὶ ἐξ ἑνὸς καὶ μόνου χιτῶνος, ἀλλὰ πολλὰκις ἐκ δύο, ὧν ὁ εἶς, εἶδος ὧν χιτωνίσκου, ἔφερε καὶ χειρίδας καὶ αὐτὸς ἐσηματίζεν ὑπὲρ τὸν ζωστήρα τὸν κόλπον. Ἐκ τῆς ἐνδυμασίας ταύτης ὅμως παρήχθη βαθμηδὸν ἡ ἀπλουστάτη μὲν, ἀλλὰ καὶ λίαν ἔντεχρον διάταξιν ἀπαιτούσα ἐνδυμασία ἐκεῖνη, ἧτις ἀπετελεῖτο ἐξ ἑνὸς καὶ μόνου ἱματίου. Τοῦτο ἦτο μακρὰ καὶ τὸ μήκος τοῦ σώματος πολὺ ὑπερβαίνουσα ἐσθῆς, ἧτις ἀπὸ τὴν μέσσην καὶ κάτω μέχρι τῶν ποδῶν ἦτο συνεραμμένη, ἀπὸ δὲ τῆς ὀσφύος καὶ ἄνω ἀμφοτέρωθεν ἠ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μόνου μέρους ἔμενεν ἀνοικτή. Τὴν ἐσθῆτα ταύτην περιεζώνοντο περὶ τὰ ἰσχία, τὸ δὲ ἀνωτερον αὐτῆς τμήμα μέχρι τῶν ὤμων συνεραμεῖτο ἐπ' αὐτῶν διὰ βελονῶν, τὸ δὲ περισσεῦον μέρος διέτασσον κατὰ τὸ δοκοῦν, διότι εἴτε ἐλάμβανον ἀκριβῶς τὸσον ὕφασμα, ὅσον ἐξήρκει διὰ τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς ὀσφύος μέχρι τῶν ὤμων, τὸ δὲ λοιπὸν μέρος ἀφινον νὰ καταπίπτῃ ἐμπροσθεν ὑπὲρ τὸ στήθος καὶ ὀπισθεν ὑπὲρ τὴν βράχιν καὶ συμπεριεζώνοντο καὶ αὐτὰ, οὕτω δὲ ἀνασυρομένου μικρὸν τι τοῦ μέρους τούτου τῆς στολῆς ἐγεννᾶτο κόλπος ὑπὲρ τὸν ζωστήρα, ἐν ᾧ τὸ ἄκρον τῆς ἐσθῆτος καθήρχετο σχεδὸν μέγιστον τῶν γονάτων, εἴτε ἐλάμβανον περισσότερον ὕφασμα ἢ ὅσον ἤθελεν ἀρκέσει μέχρι τῶν ὤμων καὶ τὸ περισσεῦον μέρος αὐτοῦ μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῶν ὤμων βελονῶν καὶ

τῆς ὀσφύος ἀφινον νὰ καταπίπτῃ ὑπὲρ τὸν ζωστήρα, οὕτως ὡστε ὀλοτελεῖς νὰ κατακαλύπτῃ αὐτόν. Τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶδος ἀπαντᾷ εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ ἀγάλματα τῆς ἐποχῆς τοῦ Φειδίου, καὶ ἄλλοτε μὲν μετὰ χειρίδων, ἄλλοτε δὲ ἀνευ τούτων· ὅπου δ' ὑπάρχουσι τοιαῦτα, ὁμοιάζουσι πρὸς ἡμιχειρίδας, διὸ περονῶν ἢ μικρῶν βελονῶν συγκατασκευάσας, καὶ φαίνονται ὡς μὴ ἐπὶ τούτῳ κατεσκευασμένα, ἀλλ' ἀποτελοῦσαι μέρος τοῦ χιτῶνος, ὅστις, ἐπειδὴ κατὰ τε τὸ μήκος καὶ τὸ πλάτος περισσεύει, παρέχει εἰς τὰ ἄνω περὶ τοὺς ὤμους ἀρετὸν τμήμα ὑφάσματος, δυνάμενον νὰ ἐμπορηθῇ εἰς φαινόμενην χειρίδα. Εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς στολῆς ἀνήκουσιν ὁμοίως καὶ ἐπανωφόρια ἢ χλαϊνοειδῆ ἱμάτια, λίαν δὲ ποικίλος ἦτον ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐφόρον αὐτὰ, διότι πολλὰκις μὲν τὰ μετεχειρίζοντο ὡς περιώμια, βραδυτέρον δ' ἐπεκρατήσεν ἡ συνήθεια νὰ σύρωσι τὸ ἱμάτιον ἀπὸ τῆς βράχως ὑπὲρ τὸν ἀριστερὸν ὄμων καὶ νὰ κρατῶσιν αὐτὸ πιέζοντες τὸν ἀριστερὸν βραχίονα ἐπὶ τοῦ σώματος, ἐκ τῶν ὀπισθεν δὲ νὰ σύρωσι τὸ ἄλλο ἄκρον αὐτοῦ πρὸς τὰ ἐμπρὸς δεξιόθεν εἴτε ὑπὲρ τὸν δεξιὸν ὄμων, εἴτε ὑπὸ τὴν δεξιὰν μασχάλην, ὡστε νὰ μὲν ἐλεύθερος ὁ δεξιὸς βραχίονας τέλος δὲ σύρεται τὸ τμήμα τοῦτο τοῦ ἱματίου ἐγκαρσίως τοῦ σώματος πάλιν ὑπὲρ τὸν ἀριστερὸν ὄμων καὶ ῥίπτεται πρὸς τὰ ὀπίσω οὕτως ὡστε τὰ κατὰ πρῶτον ἐπὶ τοῦ ὄμου τούτου βυθῶν τμήμα τοῦ ἐνδύματος κρατεῖται ἐνταῦθα διὰ τοῦ βάρους τοῦ ἄλλου ἄκρου τοῦ ἱματίου, πρὸς δὲ σκοπὸν πολλὰκις συνέρραπτον πολλὰκις κατὰ τὰ ἄκρα καὶ μικρὰ πτλίνα ἢ μολύβδινα σφαιρίδια.

Τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ χιτῶνος καὶ τοῦ ἱματίου διετηρήθη καὶ εἰς τὴν μεταγενεστέρην ἐποχὴν, φαίνεται δὲ ὅτι αἱ πρόμνητοι ἡμῶν ὡς πρὸς τοῦτο ἔδειξαν σταθερότητα ἔκτακτον. Ὅπως δὴποτε ὅμως δὲν δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι καὶ οὐδεμίαν ἐπεχειρήσαν ἐπ' αὐτῆς μεταρρυθμίσει. Καὶ διετήρησαν μὲν ἐν γένει τὸν τύπον αὐτῆς, ἀλλὰ κατὰ διαφόρους περιστάσεις καὶ ἐποχάς, ἀκολουθοῦσαι τὰς φυσικὰς ἀδυναμίας καὶ ἰδιοτροπίας τοῦ φύλου των, διερρυθμίζον καὶ μετέβαλλον τὸν τρόπον τοῦ φορεῖν, ὅτε μὲν ἀποβάλλουσαι παντελῶς τὸν ζωστήρα, ἄλλοτε δὲ πάλιν εἰσάγουσαι αὐτὸν καὶ φοροῦσαι οὐχὶ, ὅπως καὶ ἡ φύσις τὸ ἀπαιτεῖ, ἀμέσως ὑπὲρ τὰ ἰσχία, ἀλλὰ (ὡς καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως) ὑψηλὰ ἀκριβῶς ὑπὸ τὸ στήθος. Ἐξ ἐναντίας οὐδέποτε καὶ εἰς μεταγενεστέρους ἀκόμη χρόνους ἐπεκρατήσεν ὁ συρμός, συνεραμμένα ἱμάτια τοιουτοτρόπως νὰ φοροῦσιν, ὡστε αἱ βραφαὶ αὐτῶν νὰ πίπτωσιν ἀκριβῶς πρὸ τοῦ στήθους· ἡ καθαρὰ ἑλληνικὴ στολὴ οὐδέποτε ἠνέχθη τὸ τοιοῦτον, μόνον δὲ ἡ ἀρχαιοτέρα, περὶ ἧς προηγουμένως ὠμίλησα, ἔφερε τοιαύτας λωρίδας ἐμπροσθεν τοῦ στήθους, ὅσαι δ' ἀπομιμήσεις αὐτῆς ἀπαντῶσι βραδυτέρον, πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἐξαιρέσεις. Κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους δὲν δυνάμεθα νὰ εὗρωμεν ἄλλα ἐθνικὰ γνωρίσματα εἰς τὴν στολήν τῶν γυναικῶν, ἂν καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι τοιαῦτα ἐξηκολούθησαν ἐπὶ μακρὸν ἔτι χρόνον ἐν ἰατρικῇ. Ὅπως ποτ' ἂν ἦ, φιλάτῃ μου, ἀπέκαμα πλέον ἀναδιφώσα τ' ἀρχαῖα καὶ διὰ τῆς ἀνυποφόρου πολυλογίας μου, ἢν φοβοῦμαι μὴ θελήσῃς ν' ἀλατῆσαι καὶ διὰ τοῦ ἐπιδέτου σχολαστικῆς, ἀποβύσασα τὰ ὄψα σου διὰ χιτῶνων καὶ ἱματίων καὶ ζωστήρων κτλ. Ἀκριβῶς ἀφ' οὗ ἐξετέλεσα τὸν σκληρὸν τοῦτον σκοπὸν μοῦ μοι ἐπῆλθεν ἡ σωτήριος ἰδέα, δι' ἣν θὰ μοι ἠγνώμωνεις, ἐὰν ἐξ ἀρχῆς ἠκολούθουν αὐτὴν, ἦτοι ἐὰν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς περιοριζομένη μόνον εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ συμπεράσματος τῶν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα συρμῶν. Κατὰ τὰς ἀρχαιοτάτας ἱστορίας περιόδους, ἦτοι κατὰ τοὺς ἠρωϊκοὺς λεγομένους χρόνους μεγάλως ἐξεδηλοῦτο ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ ἡ ἀνατολικὴ ἐπιρροή. Βραδυτέρον, ἢ ἐπιρροὴ αὐτῆ βαθμηδὸν ἐξαφανίζεται, πανταχοῦ δὲ γίνεται καταφανῆς ἡ τάσις πρὸς καινοτομίας καὶ εἰς τὰ ἐνδύματα καὶ εἰς τὴν κόμμωσιν, οὕτω δ' ἐγεννήθησαν διάφοροι συρμοί, κατὰ τὸ μέλλον καὶ ἦτον βραχυβίοι, καθ' οὓς οὐχὶ σπανίως τὸ ὄψαον ὑποχωρεῖ καὶ κατανικᾶται ὑπὸ τοῦ δυσειδοῦς, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου κατὰ μέγα μέρος χάριν τῆς κομψότητος δολοφονεῖται καὶ καταστρέφεται ἡ χάρις. Ἐν τούτοις, φιλάτῃ μου, πάλιν καθ' οὓς χρόνους οἱ προπάτορες ἡμῶν, ἦτοι κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Περικλέους, ἔφθασαν εἰς τὸν ὑψιστον τῆς ἐλευθερίας βαθμὸν, βλέπομεν καὶ τὰς ἡμετέρας προμήτορας ἀφικόμενας εἰς τὴν γνώσιν τοῦ τελειοτάτου κάλλους ὅσον ἀφορᾷ καὶ τοὺς συρμούς των, ὡστε δι' αὐτῶν προκαλοῦσι καὶ νῦν ἔτι τὸν γενικὸν θαυμασμὸν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

Φθάσα εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἐκθέσεώς μου, φιλάτῃ, εὐρίσκομαι πρὸ φοβεροῦ διλήμματος, διότι ἀγνωσῶ ἂν πρόβῃ ἐπὶ τέλους, ἐνταῦθα νὰ θέσω πέρας εἰς αὐτὴν καὶ οὕτω νὰ Σε ὠσω, ἢ νὰ ἐξακολουθήσω αὐτὴν παραδέτουσα βραχείας τινὰς σημειώσεις περὶ τῶν ἱματίων τῶν προπατόρων μας, περὶ τῶν ὕφασμάτων, ἐξ ὧν κατεσκευάζοντο καὶ τὰ γυναικῆ καὶ τὰ ἀνδρῆκα ἐνδύματα, περὶ τῶν εἰδῶν τῶν κοσμημάτων, εἴτα περὶ τῆς κομμώσεως ἀμφοτέρων τῶν γενῶν, ζητήματα σπουδαιότατα καὶ λίαν ἐνδιαφέροντα, ὡς καὶ Σὺ αὐτῇ ὀφείλεις νὰ ὁμολογήσῃς. Ἐν τούτοις ἐπειδὴ δὲν εἶμαι βεβαία περὶ τῆς βραχυλογίας μου, αὐτὸ δὲ καθ' ἑαυτὸ τὸ πρῶγμα ἀπαιτεῖ καὶ ὄριμον σκέψιν καὶ ἐλευθερίαν λόγου καὶ χάρος μεγάλην, ἢν ἀτυχῶς δὲν ἐλπίζω νὰ μοι παράσῃ ἢ „Κλειώ“, προτιμῶ νὰ λάβω δεκα-

πενθήμερον άδειαν σιωπής επί των ζητημάτων τούτων και να μεταβώ ήδη εις τό προφιλέστερόν Σοι θέμα περί των σημερινών ιδιοτροπιών του Συρμού.

Η παρακειμένη εικών δύναται, φιλάτη μου, να Σοι χρησιμεύση ως εν λίαν αξιοσύστατον και χρήσιμον υπόδειγμα εκ των απειραριθμών νεωστί αναφανέντων έαρινών συρμών. Παριστάνει δε καινοφανέστατον και κομψότατον είδος έαρινού χιτωνίσκου, ο όποιος εύρνευται μόν προς τά έμπροσθεν, όπισθεν δε στενωώς προσαρμόζεται επί του κορμίου. Το ύφασμα, έξ ου ο χιτωνίσκος συνήθως κατασκευάζεται, έχει χρώμα υπόμελαν ή φαιόν και είνε βαβδωτόν, τό δ' έμβλημα αυτού έξ άτλαζίου είνε σχεδόν πάντοτε του αυτού χρώματος, και τά μεγάλα και φοειδή κομβία του είνε τετρονευμένα εκ ξύλου.



Έτερος νεωτερισμός εν τώ χιτωνίσκω τούτω είνε τό πλατύ και διπλωμένον περιλαίμιον αντί του άχρι τουδε κοινώς επικρατούντος όρθου περιτραχηλίου. Λίαν άρμόζει εις τοιοούτην τινα χιτωνίσκον μέλας ψάθινος ή εκ τριχάπτου πύλος, όστις εις τά έμπροσθεν πρό του μετώπου συγκοιούται και περικουμείται δια τριχάπτων και βοδοχρόων πτερόν.

Επίσης Σοι παραδέτω σήμερον και υπόδειγμα, ο λαμβάνουσα υπ' όψιν δύνασαι να φωτισθής εις τό ζήτημα, όπερ ίσως τήν στιγμήν ταύτην Σε άπασχολεί ως μη άποφασίσασαν ειςέτι τήν έκλογήν έαρινού πύλου. Περί πύλων πολλάκις και έπανειλημμένως Σοι άνεκοίνοσα και ιδικάς μου και ξένας ιδέας, όστε να έπαναλάβω ήδη τ' αυτά ή παραπλήσια άδυνατώ, ως φοβουμένη μη καταστώ όχληρά περί των αυτών πάντοτε όμιλούσα.



Υπό πολλών πολλάκις, φιλάτη μου, έλέχθη ότι ή πολυτέλεια και ή κομψότης, εκτός τής τέφφους, ήν παρέχουσιν εις τους όφθαλμούς ήμών και τής άμνηχανίας, εις ήν έμβάλλουσι τά ήμέτερα βαλάντια, είνε έννοικοοικονομικοί παράγοντες μεγίστης σπουδαιότητος, άφαιρούσης άφ' ήμών πών δικαίωμα όπως έπιτιθέμεθα κατ' αυτών και περιορίζωμεν τήν ανάπτυξίν των. Τουτό βεβαίως ουδέεις άρνείται, άλλ' όπως και εν παντί άλλω τό καλόν τότε μόνον είνε καλόν, όταν και καλώς γίνηται και αναφαίνηται εκεί όπου ή παρουσία αυτού και αναγκαία και δικαιολογημένη είνε, ούτω και ή πολυτέλεια και κομψοπέ-

πεια υπ' εκείνων μόνον δέον να λατρεύηται και ν' άσκήται, όστινες ου μόνον τά αναγκαία μέσα κέκτηνται, αλλά και δικαιολογούνται προς τουτό υπό τής κοινωνικής και άτομικής αυτών θέσεως.

Υπό τήν έποψιν ταύτην πολύ όλίγα γυναίκες θα έδύναντο πρό' ήμίν να θυσιάζωσιν εκκατόμβας εις τόν βωμόν των δύο τούτων θεαινών χωρίς να γίνωσιν άντικείμενον δικαίας κατηγορίας, ουδεμία δε, ήτις ήθελε μεδ' υπερβολικής πολυτελείας ένδύει τά τέκνα της, διότι αυτή ου μόνον είνε άδικαιολόγητος δια ταύτα, αλλά και βλαβερά εις τήν λογικήν και ήθικήν άνατροφήν των παιδιών. Τά πολλά πτερά και οι δι' άνδρών στολισμοί των πύλων των μικρών κορασιών, τά πολυτελή ύφάσματα, αι κεντηταί παρυφαί κτλ., έξ ών πολλάκις κατασκευάζονται τά μικρά αυτών ένδύματα, πρώτμως καθιστώσιν αυτά φιλάρεσκα, κύριον σκοπόν του βίου των τόν καλλωπισμόν θεωρούντα και αισθανόμενα έαυτά δυστυχή, έν εις ώριμωτέραν ήλικίαν άναγκασθώσιν υπό των περιστάσεων να μη ίκανοποιηώσι καθ' ολοκληρίαν τήν κλίση των.

Περί τούτου εν καιρώ και έμβριδώς πρέπει να σκεφθώσιν ύσαι μητέρες φροντίζουσι και μεριμνώσι περί του καλού των τέκνων των, αντί να παραπονώνται καθ' έκάστην εις τάς φίλας των, ότι τήν σήμερον τά παιδικά ένδύματα κατήντησαν τόσον δαπανηρά. Οι συρμοί δύνανται υπό τινας έσώφεις να παραβληθώσι προς τάς διαφόρους ώρας του έτους εν τή φύσει, ήτις περιοδικώς φέρει επί τής έπιφανείας της γής διάφορα άνθη και καρπούς. Οι φρόνιμοι και νουνεχείς άνθρωποι δύνανται μόνον κατά τό μέτρον τής νοσησύνης των να ώφεληθώσιν έξ αυτών δια καταλλήλου έκλογής και σοπήμου χρήσεως, τό έναντίον δε να πάθωσιν οι άσύνετοι και μωροί, μεταξύ των οποίων είμαι βεβαία, φιλάτη μου, ότι σύ, ως και όλοι αι άλλαι Έλληνίδες, δέν άνήκεις, έξαιρουμένης ίσως μόνον τής Σής

ΜΑΤΑΙΟΤΗΤΟΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — κ. Θ. Δ εις Σμύρνην. Έλήφθησαν τά αιτηθέντα δια βραδυτέρας όδοϋ, ή δε άλλη παραγγελία άμα τή πρώτη ευκαιρία. — κ. Σ. Α. εις Κων/πολιν. Έλήφθησαν, ευχαριστούμεν. Κατά τάλλα θα συμμορφωθώμεν με τάς οδηγίας Σας. — κ. κ. Μ. Ν., Β. Π. Κ. εις Χοδέδα, έλήφθησαν παρά του έν Βιέννη κ. Σ. Σ. Ευχαριστούμεν. — κ. κ. Ν. Κ. Α. εις Πικέτον, Άδελφ. Στ. εις Σουινά, Γ. Ι. Π. εις Όδησον. Έλήφθησαν. Ευχαριστούμεν — κ. Δ. Ζ. εις Βελεσά. Τό δηλωθέν έλήφθη παρά του ένταύθα. κ. Μ. Σ. Ευχαριστούμεν. Στέλλονται προς πάντας. — κ. κ. Άδελφ. Π. Έλήφθη εις σημείωσιν τό καταταθέν, εύχαριστούμεν προς τόν νεώτερον άπεστάλησαν τά ένδεδομένα. — κ. Γ. Α. Α. εις Άρμαβήρ. Έλήφθησαν, ευχαριστούμεν. Στέλλονται κατά τάς διευθύνσεις. — κ. Α. Α. Τ. εις Κωνστώνταν. Έλήφθησαν, τους άλλους ένεγράψαμεν. Τα φυλλάδια και τήν φωνήν ταύτην προς ύμάς. Ευχαριστούμεν θερμώς. — κ. Σ. Β. εις Λεόβαν. Καθώς μάς γράφετε. — κ. κ. Σ. Ί., Γ. Α. Β. εις Όδησον. Είμεθα σύμφωνοι. Έλάβετε ήδη επιστολήν μας. — κ. κ. Σ. Μ. και Ίούδ εις Σέρρας, Δ. Κ. και Ίούδ εις Ίωάννινα, Ζ. Π. αυτόν. Έσημειώθησαν, φυλλάδια προαπεστάλησαν. Ευχαριστούμεν θερμώς. — κ. Γ. Κ. Ζ. εις Φιλιπούπολιν. Συμφώνως με τάς οδηγίας ύμών. Δια τήν παραγγελίαν άμα τή πρώτη ευκαιρία. — κ. κ. Κ. Κ. εις Τουρκούλ, Ι. Κ. εις Βόρνην. Έκ των παραγγελιέντων τό λοιπά προσεχώς. — κ. Ε. Β. Π. εις Ναύπλιον. Έπράξαμεν κατά τάς οδηγίας Σας. Ευχαριστούμεν. — κ. Γ. Τ. εις Πάτρας. Έλήφθη. Η επιστολή έδόθη, διότι δέν ήτο δυνατόν να έγχειρισθώ. Ο ένδιαφερόμενος ταξιδεύει. — κ. Ζ. Σ. εις Βουκουρέσιον. Ένεγράφησαν. Ευχαριστούμεν. — κ. Γ. Π. Μ. εις Σύρον. Γράφομεν προσεχώς. — κ. Σ. Ζ. εις Κέρκυραν. Άμα τή ευκαιρία. — κ. κ. Ν. Β. και Σαν και Χ. Μ. εις Θεσσαλονίκην. Σύμφωνοι, άφού τό θέλετε. — κ. Γ. Κ. Α. εις Ρουσσούκιον. Άπεστάλησαν. — Herren . . . in Kronstadt und G. Z. k. k. Oberlieut. in Tereblestic. Zugeschickt. Gulden 10 per Postanweisung. — κ. Ν. Κ. Ζ. εις Άδριανούπολιν. Έλήφθη πρόνοια. — κ. Α. . . . εις Βερολίνον. Η πηγή, έξ ής δύνασθε ν' άντλήσγη τήν λύσιν των άποριών και τήν ίκανοποίησιν των αξιώσεών Σας, εύρίσκεται πλησιέστερον ύμών ή όσον νομίζετε. Περί των λοιπών γράφομεν ύμίν άμα ως μεταδοθώσιν ήμίν πληροφορία έξ Άμβούργου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Ηρώ και Λέανδρος υπό Σπυρίδ. Παγανέλη (Εικών Μποδεγάουζεν εν σελ. 53). — Η οικογένεια και ή πολιτεία εν τή άνατροφή υπό Ε. Ρ. (συνέχεια και τέλος). — Αί δύο Θεοδώρα. Σαρδού και Ραγκαβής υπό Felix Vogt. — Στατιστική. — Ιστορία ένδς παιδιού. (Διήγημα — τέλος). — Ιστορικά ανέκδοτα. — Έντυπίσεις εν των έργων του Σοπεργάουερ. — Επιστολαί έξ Έσπερίας. — Φόβοι και εύγαι της Ματαιότητος. — Έκπληρώσεις παλαιών υποσχέσεων δια των βασιάνων του παππού (εικών εν σελ. 101). — Καινοτομία. — Άσκαιτηθήμερος άναβολή των φιλολογικών ζητημάτων. — Ο ύψιστος υίος και τό κατά Λουκιάν Έδαγγέλιον (εικών εν σελ. 105). — Ο πανηγυρισμός του Έδαγγέλιμου υπό των εν Ειρώπη έλλην. παροικιών και των άλλων σκουασιών εν Λειψία. — Πνευματικά προνόμια των γυναικών του Βελγίου. — Ο Άλφόνσος Κόρ και αι άνθοδίμητοι του. — Έμβροθή και βαρχία των κλασικών συρμών έκθεσε. — Προσεχής έξάντησις του θέματος. — Υπόδειγμα έαρινού χιτωνίσκου και πύλου (εικώνες δύο εν σελ. 112). — Φρόνιμοι σέφεις και όρθά συμπεράσματα. — Μικρά Άλληλογραφία.

Έκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, εν Λειψία. — Χάρτης εκ της Neue Papiermanufaktur, εν Στρασβούργω. — Μελάνη Frey & Sening, εν Λειψία.